

MĂRIMURILE

1. Cu lacrimile mele udat-am așternutul meu că m-au înconjurat câini mulți, adunare de vicleni m-a înconjurat.

Mărimu-te pe tine, Preacuvioase Părinte Sofronie, cea ce adâncurile Duhului le-ai cercetat și lumina Aceluia peste lume o ai revărsat.

Veniți, toate limbile pământului, ca pe Sofronie într-un glas să-l lăudăm zicând: pe învățătorul iubirii lui Hristos.

2. Iată m-am îndepărtat fugind și m-am sălășluit în pustie. Asemănatu-m-am cu pelicanul din pustie.

3. Întors-ai plângerea mea în veselie, rupt-ai sacul meu și m-ai încins cu veselie.

4. Căutat-a spre Tine fața mea, fața Ta Doamne voi căuta.

5. Adevărul Tău și mântuirea Ta am spus, mila Ta și adevărul Tău n-am ascuns de către adunare multă.

6. Și să fie lumina Domnului Dumnezeuului nostru peste noi de acum și până în veac.

